

РЕШЕНИЕ

№ 5714

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Галин Несторов

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разгледа дело номер **3360** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК и във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор, подадена срещу съдебно решение от 15.02.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 14560/2012 година по описа на СРС, наказателно отделение, 96-и състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № Р-10-350 от 03.07.2012г. на Заместник председателя на КФН, ръководещ управление ЗН, с което на ЗД [фирма] за извършено административно нарушение на чл.271, ал.2 във връзка с ал.1 от КЗ и на основание чл.319, ал.1, т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление районният съд, след като е констатирал фактите по делото е приел, че не следва да разглежда спора по същество, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление. Приел е, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, според която не се образува административно наказателно производство, ако не е издаден акт за установяване на административно нарушение в тримесечен срок от откриване на нарушителя. В случая съдът е приел, че нарушителят е станал известен на наказващия орган на 24.02.2011г., след подадена жалба в КФН. Въззивният съд е приел, че считано от тази дата към датата на съставяне на АУАН на

23.02.2012г. е изтекъл тримесечния срок, в който административно наказващият орган следва да извърши проверка и да издаде акт за установяване на административно нарушение. Това е дало основание на съда да приеме, че е налице съществено процесуално нарушение, което е достатъчно да се отмени издаденото наказателно постановление само на това процесуално основание, без да се разглежда спора по същество.

С касационната жалба на КФН се иска отмяна на съдебното решение като незаконнообразно и постановяване на съдебно решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Основните доводи са неправилно приложение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН относно началния момент, от който започва да тече 3 –месечния срок, а именно от датата на получаване на писмото от застрахователя с приложената към него изисквана му документация по преписката по щетата – 30.01.2012г.

Ответникът по касационната жалба [фирма] излага становище за оставяне в сила на първоинстанционното решение. Прави изрично възражение за изтекла абсолютна давност по отношение на процесното нарушение..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение неправилност и незаконнообразност на обжалваното решение.

Административен съд София – град, в настоящия съдебен състав, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен след изтичането на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 предл. 2 от ЗАНН. В съдебното решение е посочено, че с постъпването на жалбата срещу застрахователя в КФН – на 24.02.2011г. в КФН нарушителят е станал известен на административнонаказващия орган и от тази дата следва да тече тримесечния срок за съставяне на акта за установяване на административно нарушение.

Тези изводи на районния съд като краен резултат са правилни, но по следните съображения, споделяни от настоящия касационен състав. Действително тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който компетентният административнонаказващ орган е открил нарушителя като за това е необходимо да бъдат изяснен всички факти и обстоятелства във връзка с нарушението. В случая обаче жалбата срещу действията на застрахователя е получена в КФН на 24.02.2011г. В същата се съдържат достатъчно данни за нарушителя – конкретния застраховател по конкретната застраховка и за нарушението – опис на претенцията, уведомление за завеждане на щета и изплащане на застрахователно обезщетение. Но дори и да се приеме, че е необходима проверка по тази жалба за потвърждаване на данните в нея при застрахователя, то предприемането на тази проверка почти година по-късно, не оправдава бездействието на актосъставителя да предприеме необходимото за откриване на нарушителя. Компетентният по установяване на нарушението орган от КФН не е предприел каквото и да било действие по проверка на жалбата в рамките не само на три месеца от постъпването ѝ, а близо една година от постъпването на тези данни при него. Едва с писмо с изх.№ 91-02-345/25.01.2012г.(тоест близо година по-късно) от ЗД [фирма] са изискани

писмени обяснения и заверено копие на цялата документация по щетата, като отговорът на застрахователя с доказателствата е постъпил на 30.01.2012г. Други действия за проверка на данните за нарушителя и нарушението не се установяват. По аргумент от Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981г. по н.д. № 48/81г. на ОСНК щом като нарушението и нарушителя са открити, но поради бездействието на компетентния орган не е съставен акт, би следвало да се прилага общото правило на чл.34, ал.1, пр.2 от ЗАНН. В случая органът е бездействал почти година по повод установяване на нарушението, за което е имал достатъчно данни още с жалбата на застрахования и това поведение не би могло да се приеме за законосъобразно поведение при установяване на нарушението. Следва да се отбележи, че в случая се санкционира нарушение за забавяне произнасянето по застрахователна претенция и забавянето при установяване на нарушението не е следва да се приема като правомерно поведение на органа в контекста на изискването на чл.34, ал.1, предл.2-ро от ЗАНН. Още повече, че при изискване на документацията по щетата в рамките само на 5 дни същата е събрана от застрахователя, което органът е могъл да стори в кратък срок след като е получил жалбата.

Извън горното, неоснователно е направеното от ответника по касация възражение за изтекла абсолютна давност по отношение на процесното нарушение, тъй като към момента не е изтекъл срокът по чл. 81, ал.3 във връзка с чл. 80, ал.1, т.5 от НК, считано от датата, посочена в НП като дата на нарушението –28.01.2011г., който съгласно приложимата към извършването на нарушението редакция на разпоредбите от ДВ бр. 26 /2010г. е четири години и половина.

Поради правилност на извода на въззивния съд за неспазване на чл.34, ал.1, предл. 2-ро от ЗАНН обжалваното решение е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното Административен съд София –град, IV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.02.2013г., постановено по н.а.х.д. № 14560/2012г. по описа на СРС, наказателно отделение, 96-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.